

maal at bearbejde, forædle eller sælge Medlemmernes Produkter, og som — bortset fra Medlemskapitalens Forrentning — foretager deres Overskudsfordeling paa Grundlag af de af Medlemmerne i Regnskabsaarets Løb til Foreningen leverede Produkter.

§ 2. For *Brugsforeningers* Vedkommende svares Indkomstskatten af Foreningens efter Reglerne i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 §§ 4—6, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 2 af 2. Januar 1948, opgjorte skattepligtige Indkomst.

Ingen Del af den af en Brugsforening til Medlemmerne udbetalte Bonus, hvad enten den udbetales med et samlet Beløb efter Afslutningen af Foreningens Aarsregnskab eller med a conto-Beløb i Aarets Løb, kan fradrages ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst.

Inden Skatten beregnes, formindskes den for Foreningens opgjorte skattepligtige Indkomst med et Beløb svarende til en Fjerdedel af den Del af Foreningens Indkomst, som er anvendt til Forøgelse af Foreningens Formue, herunder indbefattet Reservefondsbeløb, som er godskrevet Medlemmerne. Det saaledes tilladte Fradrag kan dog aldrig beregnes af et større Beløb end Differencen mellem den til Foreningens Formue henlagte Del af den opgjorte skattepligtige Indkomst og saadanne Beløb, der i det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaar er udbetalt Medlemmerne af den ved Regnskabsaarets Begyndelse tilstedeværende Formue.

For saa vidt en Forening, som i Medfør af de under Stk. 3 ommeldte Regler har modtaget Fradrag for stedfunden Formueforøgelse, i et senere Regnskabsaar formindsker sin opsamlede Formue ved Udbetalinger til Medlemmerne, forhøjes Foreningens skattepligtige Indkomst for det paagældende Regnskabsaar med Halvdelen af det Beløb, hvormed Formueformindsnelsen modsvarer Kapitaloplæg, for hvilke der tidligere er givet Foreningen Fradrag.

Skatten udskrives med 30 pCt. af den skattepligtige Del af Indkomsten.